

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Pleegrechten voor kinderen: Een onderzoek naar het realiseren van de rechten van kinderen die in het kader van een ondertoezichtstelling in een pleeggezin zijn geplaatst

Zon, K.A.M. van der

Citation

Zon, K. A. M. van der. (2020, October 8). *Pleegrechten voor kinderen: Een onderzoek naar het realiseren van de rechten van kinderen die in het kader van een ondertoezichtstelling in een pleeggezin zijn geplaatst*. Meijers-reeks. Boom Juridisch. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/137311>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/137311>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/137311> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Zon, K.A.M. van der

Title: Pleegrechten voor kinderen: Een onderzoek naar het realiseren van de rechten van kinderen die in het kader van een ondertoezichtstelling in een pleeggezin zijn geplaatst

Issue Date: 2020-10-08

Stellingen behorende bij het proefschrift

PLEEGRECHTEN VOOR KINDEREN

Een onderzoek naar het realiseren van de rechten van kinderen die in het kader van de ondertoezichtstelling in een pleeggezin zijn geplaatst

van Kartica van der Zon

1. De rechtvaardiging van een uithuisplaatsing kan niet los worden gezien van de uitvoering van deze maatregel. Nu in de huidige praktijk de Gecertificeerde Instellingen over een tekort aan voldoende (deskundig) personeel beschikken en er bij jeugdhulpaanbieders onvoldoende specialistische hulp beschikbaar is om de ontwikkelingsbedreiging van uit huis geplaatste minderjarigen op te heffen (inspectie Gezondheidszorg en Jeugd 2019), is een uithuisplaatsing binnen het huidige stelsel niet te rechtvaardigen.
2. Een scheiding van ouders maakt het behoud van de band tussen broers en zussen belangrijker. Het gezamenlijk plaatsen van broers en zussen in hetzelfde pleeggezin zou daarom de regel moeten zijn waarop alleen een uitzondering kan worden gemaakt in het belang van het kind. Dat vraagt van de overheid dat zij zich actief inspant voor het werven én behouden van geschikte pleeggezinnen die minderjarige broers en zussen kunnen opvangen.
3. *'One can scarcely conceive of the rule of law without there being a possibility of having access to the courts'*, aldus het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Golder tegen het Verenigd Koninkrijk (par. 34). Dat kinderen in de procedure omtrent hun uithuisplaatsing worden vertegenwoordigd door hun eigen ouders, ontnemt kinderen van het fundamentele recht om op een effectieve manier op te komen voor hun eigen rechten, aangezien hun belangen vaak tegengesteld zijn aan die van hun ouders.
4. Door pleegouderschap niet als volwaardige baan uit te betalen, zoals dat bijvoorbeeld in Frankrijk gebeurt, miskent de Nederlandse overheid de cruciale rol die pleegouders vervullen in het welslagen van een pleegzorgplaatsing.

5. De lange wachtlijsten voor jeugdhulp zijn ontstaan door grote bezuinigingen. Deze bezuinigingen getuigen van een kortetermijnvisie, want tijdens de wachttijd voor jeugdhulp zullen de problemen van het kind en/of de ouders immers doorgaans alleen maar verergeren en zullen steeds zwaardere en duurdere vormen van jeugdhulp noodzakelijk zijn.
6. De Wetgroep wetgeving nam in 2006 geen aanbeveling op ten aanzien van de verbetering van de rechtspositie van kinderen die te maken krijgen met een kindbeschermingsprocedure. Als reden daarvoor werd onder meer genoemd dat dit het juridische karakter van de procedure zou benadrukken, waardoor kinderrechtshouders in de praktijk minder ruimte zouden hebben om soepel om te gaan met de formaliteiten. Dat is een cynische omkering van de realiteit. Het soepel omgaan met formaliteiten is geen voordeel voor kinderen, maar juist een groot probleem met het oog op hun recht op een eerlijk proces.
7. De rechten van kinderen worden direct geraakt door de beslissing tot uithuisplaatsing, terwijl kinderen zelf maar zeer beperkt betrokken worden in deze procedure. Dat maakt dat de terughoudende opstelling van de in regel lijdelijke kinderrechtshouder in deze zaken niet op zijn plaats is.
8. Kinderen hebben recht op inspraak in beslissingen die hen aangaan, maar volwassenen blijven verantwoordelijk voor de keuzes die worden gemaakt.
9. Een veel gehoord argument tegen het toekennen van rechten én de mogelijkheid om die rechten uit te oefenen aan kinderen is de stelling dat kinderen niet in staat zouden zijn om de gevolgen van hun handelen voor de toekomst te overzien. De grote groep jongeren die actievoert tegen het huidige klimaatbeleid toont dat kinderen de gevolgen van hun handelen voor de toekomst soms veel scherper overzien dan volwassenen.